

Ikke kjørende og ikke ridende.

Der var en gang en kongssøn som havde fridd til en jente. Men da de var blit gode venner og vel forliget, syntes han det kunde være det samme; da vilde han ikke have hende, fordi hun var ikke fin nok til ham. Men saa tænkte han, han skulde prøve at blive kvit hende, og saa sa han, han skulde tage hende ligevel, om hun kunde komme til ham

ikke kjørende
og ikke ridende,
ikke gaaende
og ikke akende,

ikke sulten
og ikke mæt,
ikke naken
og ikke klædt,
ikke dag
og ikke nat.»

For det trodde han hun ikke kunde greie.

Hun tog tre bygkorn og bed over, saa var hun ikke mæt, men hun var ikke fastende heller; og saa kasted hun et uldnet over sig, saa var hun

ikke naken
og ikke klædt.

Tog saa en saubuk og satte sig paa, saa at benene slæbte paa jorden; saa subbed hun frem, og saa var hun

ikke kjørende
og ikke ridende,
ikke gaaende
og ikke akende.

Og det var i skjellet mellem nat og dag.

Da hun kom frem til vagterne, bad hun at hun maatte faa snakke med prinsen; de vilde ikke lukke hende ind, fordi hun saa ud som et spektakel. Men af denne styren vaagned prinsen og kom til vinduet. Saa subbed hun did bort, og vred det ene hornet af bukken. Det tog hun, stod op paa ryggen af den og banked paa vinduet med. Saa maatte de lukke op og gjøre hende til prinsesse.